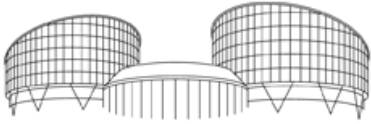

Úradnými jazykmi Európskeho súdu pre ľudské práva sú anglický jazyk a francúzsky jazyk. Tento preklad nie je pre Súd záväzný.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation does not bind the Court.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Tlačové oddelenie

Prehľad – Zaistení maloletí migranti so sprievodom

Október 2019

Tento prehľad nie je vyčerpávajúci a nie je pre Európsky súd pre ľudské práva záväzný.

Zaistení maloletí migranti so sprievodom

Pozri tiež prehľady [Zaistení maloletí migranti bez sprievodu](#) a [Zaistení migranti](#).

„[M]imoriadna zraniteľnosť dieťaťa je rozhodujúcim faktorom a má prednosť pred úvahami týkajúcimi sa postavenia nelegálneho prisťahovalca (...). ... [D]eti majú špecifické potreby, ktoré súvisia najmä s ich vekom a nedostatkom nezávislosti, ale aj s ich statusom žiadateľa o azyl. Európsky súd pre ľudské práva [(ďalej aj len „Súd“)] navyše konštatoval, že [Dohovor o právach dieťaťa](#) vyzýva štáty, aby prijali vhodné opatrenia na zabezpečenie, aby dieťa, ktoré sa snaží získať status utečenca, požívalo ochranu a humanitárnu pomoc, či už je dieťa samo alebo ho sprevádzajú rodičia (...).“ (rozsudok [Popov proti Francúzsku](#) z 19. januára 2012, ods. 91).

„Obmedzujúce opatrenie musí ... byť primerané cieľu, ktorý orgány sledujú, a to výkonu rozhodnutia o odsune ... Z judikatúry Súdu vyplýva, že pokiaľ ide o rodiny, orgány musia pri posudzovaní proporcionality brať do úvahy najlepší záujem dieťaťa. V tejto súvislosti ... existuje v súčasnosti široký konsenzus – vrátane medzinárodného práva – na podpore idej, že pri všetkých rozhodnutiach týkajúcich sa detí musí byť ich najlepší záujem prvoradý (...). [O]chrana najlepšieho záujmu dieťaťa zahŕňa pokiaľ možno udržanie rodiny pospolu a zváženie iných možností, aby zaistenie maloletých osôb bolo iba poslednou možnosťou ...“ (rozsudok [Popov proti Francúzsku](#) z 19. januára 2012, ods. 140 – 141).

Podmienky zaistenia

[Muskhadzhieva a ďalší proti Belgicku](#) (pozri tiež nižšie v časti „Pozbavenie slobody“)

19. január 2010

Sťažovatelia – matka a jej štyri deti (v príslušnom období vo veku sedem mesiacov, tri a pol roka, päť a sedem rokov), ruskí štátni občania čečenského pôvodu – v októbri 2006 po úteku z Grozného (Čečensko) prišli do Belgicka, kde požiadali o azyl. Keďže strávili nejaký čas v Poľsku, poľské orgány súhlasili, že sa ich ujmu na základe nariadenia „Dublin II“.¹ Belgické orgány preto vydali rozhodnutie, ktorým zamietli žiadosť o povolenie na pobyt v Belgicku a nariadili im opustiť krajinu. V januári 2007 boli umiestnení v uzavretom tranzitnom centre vedenom cudzineckým úradom blízko bruselského letiska, kde boli cudzinci (jednotliví dospelí alebo rodiny) zadržívaní až do ich odsunu z krajiny.

Vzhľadom na nízky vek detí, dĺžku ich zaistenia a zdravotný stav, ktorý potvrdzovali lekárske osvedčenia počas ich zadržania, Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že podmienky, v ktorých boli deti držané v uzavretom tranzitnom centre, dosahovali minimálnu mieru závažnosti, aby predstavovali **porušenie článku 3** (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania) Európskeho dohovoru o ľudských právach [(ďalej len „Dohovor“)]. Súd najmä pripomenul, že mimoriadna zraniteľnosť dieťaťa bola rozhodujúcim faktorom a mala prednosť pred statusom nelegálneho cudzinca. Je pravdou, že v posudzovanom prípade uvedené štyri deti neboli oddelené od matky, čo však nestačilo na oslobodenie orgánov od ich povinnosti chrániť deti. Boli držané viac ako mesiac v uzavretom centre, ktoré nebolo určené na ubytovanie detí, ako potvrdili viaceré správy citované Súdom. Súd tiež poukázal na obavy vyjadrené nezávislými lekármi o zdravotný stav detí.

Súd však rozhodol, že **nedošlo k porušeniu článku 3** Dohovoru vo vzťahu k prvej sťažovateľke, poznamenajúc najmä, že nebola oddelená od svojich detí a ich stála prítomnosť musela do istej miery zmierniť jej obavy a frustráciu, ktorú musela cítiť, pretože ich nemohla chrániť pred podmienkami zaistenia, teda opatrenie nedosiahlo stanovenú úroveň závažnosti na to, aby predstavovalo neľudské zaobchádzanie.

Kanagaratnam [a ďalší] proti Belgicku (pozri tiež nižšie v časti „Pozbavenie slobody“)

13. december 2011

Tento prípad sa týkal srílanských štátnych občanov tamilského pôvodu, matky a jej troch detí (v príslušnom období vo veku trinásť, jedenásť a osem rokov), žiadajúcich o azyl, ktorí prišli do Belgicka v januári 2009 a boli zaistení takmer štyri mesiace v uzavretom tranzitnom centre až do ich odsunu.

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 3** Dohovoru (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania) vo vzťahu k deťom. Poznamenal najmä, že okolnosti posudzovaného prípadu boli porovnateľné s okolnosťami prípadu *Muskhadzhiyeva a ďalší proti Belgicku* (pozri vyššie). Súd tiež zopakoval, že mimoriadna zraniteľnosť detí, ktoré boli traumatizované ešte pred príchodom do Belgicka v dôsledku okolností súvisiacich s občianskou vojnou v ich domovskej krajine a ich útekom, bola tiež uznaná belgickými orgánmi, keďže napokon udelili rodine status utečencov. Táto zraniteľnosť sa zvýšila príchodom do Belgicka po ich zatknutí na hranici a umiestnení do uzavretého centra až do ich odsunu. Preto napriek tomu, že deti boli sprevádzané matkou, Súd bol toho názoru, že umiestnením do uzavretého centra ich belgické orgány vystavili pocitom úzkosti a menejcennosti a s úplnou znalosťou faktov ohrozili ich vývoj. Preto situácia, ktorú deti zažili, predstavovala neľudské a ponižujúce zaobchádzanie.

¹ „Dublinský systém“ má za cieľ určiť, ktorý členský štát EU je zodpovedný za preskúmanie žiadosti o azyl podanej v jednom z členských štátov štátnym príslušníkom tretej krajiny. Pozri tiež materiál o „dublinských prípadoch“ (*factsheet on “Dublin cases”*).

Súd však konštatoval, že **nedošlo k porušeniu článku 3** Dohovoru, pokiaľ ide o matku detí. Hoci uznal, že oslabenie jej rodičovskej úlohy, jej zmenšený vplyv na riadenie života svojich detí a jej bezmocnosť ukončiť utrpenie svojich detí ju určite vystavilo nesmiernej neistote a bezradnosti, nemal dostatok dôvodov, aby sa odchyľil od prístupu prijatého v prípade *Muskhadzhiyeva a ďalší*.

Popov proti Francúzsku (pozri tiež nižšie v časti „Pozbavenie slobody“ a „Právo na rešpektovanie rodinného života“)

19. január 2012

Sťažovatelia, manželský pár z Kazachstanu, sprevádzaný ich dvoma deťmi, požiadal o azyl vo Francúzsku, ale ich žiadosť bola zamietnutá, rovnako ako aj žiadosti o povolenie na pobyt. V auguste 2007 sťažovatelia a ich deti, v tom čase vo veku päť mesiacov a tri roky, boli zatknutí vo svojom domove a vzatí do policajnej väzby a nasledujúci deň boli presunutí na letisko Charles-de-Gaulle, aby odleteli naspať do Kazachstanu. Let však bol zrušený a sťažovatelia a ich deti boli odvedení do administratívneho záchytného centra Rouen-Oissel, určeného na ubytovanie rodín.

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 3** Dohovoru (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania) vo vzťahu k podmienkam zaistenia detí. Konštatoval najmä, že zatiaľ čo rodiny boli v centre Rouen-Oissel oddelené od ostatných zaistených, jedinými dostupnými lôžkami boli posteľe pre dospelých so železným rámom, ktoré boli pre deti nebezpečné. Neboli tam ani žiadne ihriská alebo aktivity pre deti a dvere s automatickým otváraním do miestností boli pre ne nebezpečné. Súd ďalej poznamenal, že **komisár Rady Európy pre ľudské práva a Európsky výbor na zabránenie mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania** (CPT) tiež poukázali na to, že stres, neistota a nepriateľská atmosféra v týchto strediskách bola pre malé deti zlá a v rozpore s princípmi medzinárodnej ochrany detí, podľa ktorých orgány musia urobiť všetko, čo je v ich silách, aby sa zabránilo zaisteniu detí na príliš dlhé obdobia. Dvojtýždňové zaistenie, hoci nie je samo osebe neprimerané, sa môže javiť ako veľmi dlhý čas pre deti žijúce v prostredí nevhodnom pre ich vek. Podmienky, v ktorých boli deti sťažovateľov povinné žiť so svojimi rodičmi v situácii mimoriadnej zraniteľnosti, zvýšenej ich zaistením, im museli spôsobiť ťažkosti a mať závažné psychologické dôsledky.

Súd však konštatoval, že **nedošlo k porušeniu článku 3** Dohovoru, pokiaľ ide o podmienky zaistenia rodičov, poznamenajúc najmä, že skutočnosť, že počas zaistenia neboli oddelení od svojich detí, musela zmierniť pocit bezmocnosti, strachu a frustrácie, ktoré im pobyt v administratívnom záchytnom centre musel spôsobiť.

Mahmundi a ďalší proti Grécku

31. júl 2012

Tento prípad sa týkal zaistenia manželského páru z Afganistanu, sprevádzaného ich deťmi vo veku dva a šesť rokov, v záchytnom centre Pagani na ostrove Lesbos. Žena bola v ôsmom mesiaci tehotenstva a porodila v lesboskej nemocnici počas zaistenia. Jej sestra bola sprevádzaná jej 14-ročnými dvojčatami. V auguste 2009 po tom, ako boli zachránení pobrežnou políciou z lode, ktorá sa začala potápať na ostrove Lesbos, boli zaistení až do deportácie.

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 3** Dohovoru (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania), konštatujúc, že podmienky zaistenia sťažovateľov

predstavovali neľudské a ponižujúce zaobchádzanie. Poznamenal najmä, že na základe návštevy zariadenia Pagani v septembri 2009 Európsky výbor na zabránenie mučenia mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania (CPT) konštatoval, že centrum bolo neopísateľne špinavé a vyjadril poľutovanie nad skutočnosťou, že neprišlo k žiadnemu zlepšeniu situácie napriek tomu, že „ohavné“ podmienky kritizoval vo svojej správe za rok 2008. Súd tiež zdôraznil najmä absenciu akéhokoľvek osobitného dohľadu nad sťažovateľmi napriek ich špecifickému postaveniu ako maloletých a tehotnej ženy.

V tomto prípade Súd tiež rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 13** Dohovoru (právo na účinný prostriedok nápravy), poznamenajúc najmä, že pre sťažovateľov bolo v skutočnosti nemožné obrátiť sa na súde so sťažnosťou na podmienky ich zaistenia v zariadení Pagani.

A. B. a ďalší proti Francúzsku (č. 11593/12) (pozri tiež nižšie v časti „Pozbavenie slobody“ a „Právo na rešpektovanie rodinného života“)

12. júl 2016

Tento prípad sa týkal administratívneho zaistenia štvorročného dieťaťa na osemnásť dní v súvislosti s procesom deportácie jeho rodičov, arménskych štátnych občanov. Sťažovatelia najmä tvrdili, že zaistenie ich syna v administratívnom záchytnom centre Toulouse-Cornebarrieu predstavovalo zaobchádzanie v rozpore s článkom 3 Dohovoru (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania).

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 3** Dohovoru (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania) vo vzťahu k dieťaťu sťažovateľa, konštatujúc, že vzhľadom na jeho vek, trvanie a podmienky jeho zaistenia v administratívnom záchytnom centre, ho francúzske úrady podrobili zaobchádzaniu, ktoré prekročilo mieru závažnosti, stanovenú článkom 3 Dohovoru. Súd najmä poznamenal, že keď počas zaistenia rodičov boli deti *de facto* zbavené slobody. Uznal, že toto pozbavenie slobody, ktoré vyplývalo z legitímneho rozhodnutia rodičov nezveriť ich inej osobe, v zásade nebolo v rozpore s vnútroštátnym právom. Súd však rozhodol, že prítomnosť dieťaťa, ktoré sprevádzalo svojich rodičov, v zariadení administratívneho zaistenia by bola v súlade s Európskym dohovorom o ľudských právach len vtedy, ak by vnútroštátne orgány stanovili, že prijali toto opatrenie ako poslednú možnosť až po preverení, že za konkrétnych okolností nemožno uplatniť žiadne iné menej obmedzujúce opatrenie. Napokon Súd konštatoval, že orgány neprijali všetky potrebné kroky, aby vykonali opatrenie odsunu čo najrýchlejšie a tak obmedzili čas strávený v zaistení. Za absencie osobitného rizika úteku sa administratívne zaistenie trvajúce osemnásť dní zdalo neprimerané sledovanému cieľu.

Pozri tiež rozsudky vyhlásené Súdom v ten istý deň v prípadoch **A. M. a ďalší proti Francúzsku** (č. 24587/12), **R. C. a V. C. proti Francúzsku** (č. 76491/14), **R. K. a ďalší proti Francúzsku** (č. 68264/14) a **R. M. a ďalší proti Francúzsku** (č. 33201/11).

S. F. a ďalší proti Bulharsku (č. 8138/16)

7. decembra 2017

Tento prípad sa týkal sťažnosti vznesenej irackou rodinou na podmienky, v ktorých boli zaistení na niekoľko dní, keď sa v roku 2015 snažili prejsť Bulharskom na ceste do západnej Európy. Sťažovatelia sa sťažovali najmä na podmienky, v ktorých boli traja maloletí, v tom čase vo veku šesťnásť, jedenásť a jeden a pol roka, zaistení v zariadení vo Vidine. Predložili videozáznamy a tvrdili najmä, že bunka, v ktorej boli držaní, bola mimoriadne schátraná. Tvrdili tiež, že orgány im prvých dvadsaťštyri hodín zaistenia neposkytli jedlo a pitie, a že detská fľaša

a mlieko najmladšieho dieťaťa im bola odobratá pri príchode do zariadenia a vrátená matke až o devätnásť hodín neskôr.

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 3** Dohovoru (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania) vo vzťahu k trom deťom. Poznamenal najmä, že čas strávený sťažovateľmi v zaistení – doba buď tridsaťdva hodín alebo štyridsaťjeden hodín (presná dĺžka času bola medzi stranami sporná) – bol kratší ako doby uvedené vo vyššie uvedených prípadoch. Podmienky však boli podstatne horšie ako podmienky vo všetkých týchto prípadoch (vrátane obmedzeného prístupu k toaletným zariadeniam, neposkytnutia jedla a pitia a oneskorený prístup k detskej fľaši batolaťa a mlieku). Podľa Súdu, držaním troch maloletých sťažovateľov v takýchto podmienkach, hoci aj na krátke časové obdobie, ich bulharské orgány podrobili neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu. Hoci Súd uznal, že v posledných rokoch štáty, ktoré sa nachádzajú na vonkajších hraniciach Európskej únie, mali ťažkosti so zvládnutím masívneho prílivu migrantov, konštatoval, že nemožno tvrdiť, že v príslušnom období Bulharsko čelilo kríze takýchto rozmerov, a že pre jeho orgány bolo prakticky nemožné zabezpečiť minimálne slušné podmienky v krátkodobých zadržiacich zariadeniach, v ktorých sa rozhodli umiestniť maloletých migrantov bezprostredne po ich zastavení a zatknutí.

Pozri tiež, nedávny rozsudok **G. B. a ďalší proti Turecku** (č. 4633/15) zo 17. októbra 2019².

Prebiehajúce konania

Bilalova proti Poľsku (č. 23685/14)

Sťažnosť oznámená poľskej vláde 13. októbra 2014.

Tento prípad sa týka zaistenia sťažovateľky a jej piatich detí vo veku od štyroch do desiatich rokov, na tri mesiace v stráženom stredisku pre cudzincov v Poľsku, až do ich vyhostenia do Ruska.

Súd oznámil sťažnosť poľskej vláde a položil stranám otázky podľa článku 3 (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania), článku 5 ods. 1 (právo na slobodu a bezpečnosť) a článku 8 (právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života) Dohovoru.

A. S. a ďalší proti Maďarsku (č. 34883/17)

Sťažnosť oznámená maďarskej vláde 10. júla 2017.

Sťažnosť sa týka obmedzenia slobody afganskej rodiny (matky, ktorá bola v príslušnom období v ôsmom mesiaci tehotenstva, jej manžela a ich dvoch nepľnoletých detí), v podmienkach, ktoré boli údajne neľudské, v tranzitnej zóne Röszke na hranici Maďarska a Srbska počas jedného mesiaca, až do preskúmania ich žiadosti o azyl.

Súd oznámil sťažnosť maďarskej vláde a položil stranám otázky podľa článku 3 (zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania), článku 5 (právo na slobodu a bezpečnosť) a 13 (právo na účinný prostriedok nápravy) Dohovoru.

Prejednávané podobné sťažnosti: **N. A. a ďalší proti Maďarsku** (č. 37325/17) a **H. M. a ďalší proti Maďarsku** (č. 38967/17), oznámené vláde 13. septembra 2017.

² Tento rozsudok sa stane konečným podľa podmienok ustanovených v článku 44 ods. 2 dohovoru.

Pozbavenie slobody a napadnutie zákonnosti pozbavenia slobody

Muskhadzhiyeva a ďalší proti Belgicku (pozri tiež vyššie v časti „Podmienky zaistenia“)

19. január 2010

Tento prípad sa týkal zaistenia troch maloletých detí a ich matky v uzavretom tranzitnom centre na viac ako mesiac. Sťažovali sa najmä, že ich zaistenie bolo nezákonné a prostriedok nápravy proti nemu na kasačnom súde bol neúčinný, keďže boli odsunutí z krajiny predtým, ako súd dospel k rozhodnutiu.

Súd najmä poznamenal, že sťažovatelia sa nachádzali v situácii, v ktorej bolo podľa Dohovoru v zásade možné ich zaistiť (Dohovor povoľuje „*zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu, alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní*“). To však neznamená, že ich zaistenie bolo nevyhnutne zákonné. V posudzovanom prípade v súvislosti s držaním štyroch detí v uzavretom centre určenom pre dospelých a nevhodnom pre ich mimoriadnu zraniteľnosť, aj keď boli sprevádzané matkou, Súd konštatoval, že došlo k **porušeniu článku 5 ods. 1** Dohovoru (právo na slobodu a bezpečnosť), pokiaľ ide o ne.

Súd však na druhej strane nevidel žiaden dôvod konštatovať, že zaistenie matky bolo v rozpore s Dohovorom. Bola zákonne zaistená s cieľom jej vyhostenia z Belgicka. Súd preto rozhodol, že **nedošlo k porušeniu článku 5 ods. 1** Dohovoru, pokiaľ ide o ňu.

Súd ďalej rozhodol, že žiaden zo sťažovateľov **nebol obeťou porušenia článku 5 ods. 4** (právo na urýchlené rozhodnutie súdu o zákonnosti pozbavenia slobody) Dohovoru. Je pravdou, že belgický kasačný súd vydal svoje rozhodnutie týkajúce sa žiadosti sťažovateľov o prepustenie potom, ako boli poslaní späť do Poľska. Pred tým však dva sudy *de facto* a *de jure* právomocou bezodkladne preskúmali žiadosť, pokým ešte boli v Belgicku. Súd poukázal na to, že v zásade je dostačujúce, ak odvolanie preskúma jeden súd, pod podmienkou, že daný postup mal súdny charakter a poskytol dotknutému jednotlivcovi záruky primerané tomuto druhu pozbavenia slobody.

Kanagaratnam [a ďalší] proti Belgicku (pozri tiež vyššie v časti „Podmienky zaistenia“)

13. december 2011

Tento prípad sa týkal zaistenia matky a jej troch maloletých detí na takmer štyri mesiace v uzavretom centre pre nelegálnych cudzincov až do ich odsunu. Sťažovali sa najmä, že ich pretrvávajúce zaistenie nebolo v súlade so zákonom a bolo svojvoľné.

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 5 ods. 1** Dohovoru (právo na slobodu a bezpečnosť), pokiaľ ide o tri deti a ich matku, konštatujúc, že ich zaistenie bolo nezákonné. Najmä pokiaľ ide o deti, bol Súd toho názoru, že ich umiestnením v uzavretom centre určenom pre dospelých nelegálnych cudzincov v podmienkach, ktoré boli nevhodné pre ich mimoriadnu zraniteľnosť ako maloletých, belgické orgány dostatočne nezaručili právo detí na slobodu. Skutočnosť, že deti boli sprevádzané matkou, nebola dôvodom, aby sa odchyľil od tohto záveru.

Popov proti Francúzsku (pozri tiež vyššie v časti „Podmienky zaistenia“ a nižšie v časti „Právo na rešpektovanie rodinného života“)

19. január 2012

Tento prípad sa týkal administratívneho zaistenia páru žiadateľov o azyl a ich dvoch maloletých detí na dva týždne až do ich odsunu. Sťažovali sa najmä, že ich zaistenie bolo nezákonné.

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 5 ods. 1** Dohovoru (právo na slobodu a bezpečnosť), čo sa týka detí. Konštatoval najmä, že hoci deti boli umiestnené so svojimi rodičmi v krídle vyhradenom pre rodiny, francúzske orgány nebrali do úvahy ich osobitnú situáciu a nepokúsili sa zistiť, či do úvahy nepripadá alternatívne riešenie, iné ako zaistenie.

Súd tiež rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 5 ods. 4** Dohovoru (právo na urýchlené rozhodnutie súdu o zákonnosti pozbavenia slobody), pokiaľ ide o deti. V tomto ohľade najmä poznamenal, že zatiaľ čo rodičia mali možnosť preskúmania zákonnosti zaistenia francúzskymi súdmi, deti „sprevádzajúce“ svojich rodičov sa ocitli v právnom vákuu bez možnosti využiť takýto prostriedok nápravy. V posudzovanom prípade proti deťom nebol vydaný žiadny príkaz na odsun, ktorý by mohli napadnúť na súde. Nebolo nariadené ani ich administratívne zaistenie, a teda súdy nemohli preskúmať zákonnosť ich prítomnosti v administratívnom záchytnom centre. Tým pádom nepoživali ochranu požadovanú Dohovorom.

Pozri tiež: rozsudky v prípadoch [A. B. a ďalší proti Francúzsku](#) (č. 11593/12), [R. K a ďalší proti Francúzsku](#) (č. 68264/14) a [R.M a ďalší proti Francúzsku](#) (č. 33201/11) z 12. júla 2016.

[A. M. a ďalší proti Francúzsku](#) (pozri tiež vyššie v časti „Podmienky zaistenia“ a nižšie v časti „Právo na rešpektovanie rodinného života“)

12. júl 2016

Tento prípad sa týkal administratívneho zaistenia dvoch maloletých detí, ktoré sprevádzali svoju matku v súvislosti s procesom deportácie.

V posudzovanom prípade Súd rozhodol, že **nedošlo k porušeniu článku 5 ods. 1** Dohovoru (právo na slobodu a bezpečnosť) vo vzťahu k dieťaťu. Poznamenal najmä, že možnosť použiť menej nátlakové opatrenie bola zamietnutá prefektom z dôvodu odmietnutia matky kontaktovať pohraničnú políciu s cieľom zorganizovať odchod, absencie dokladov totožnosti a neistý charakter jej ubytovania. Francúzske orgány sa teda skutočne snažili zistiť, či umiestnenie tejto rodiny do zariadenia administratívneho zaistenia bolo poslednou možnosťou, pre ktorú nebola dostupná žiadna alternatíva.

Súd tiež rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 5 ods. 4** Dohovoru (právo na urýchlené rozhodnutie súdu o zákonnosti pozbavenia slobody), pokiaľ ide o dieťa.

Pozri tiež: rozsudok vyhlásený Súdom v ten istý deň v prípade [R. C. a V. C. proti Francúzsku](#) (č. 76491/14).

Pozri tiež nedávny rozsudok [G. B. a ďalší proti Turecku](#) (č. 4633/15) zo 17. októbra 2019³.

Prebiehajúce konania

[Bilalova proti Poľsku \(č. 23685/14\)](#)

Sťažnosť oznámená poľskej vláde 13. októbra 2014.

Pozri vyššie v časti „Podmienky zaistenia“.

³ Tento rozsudok sa stane konečným podľa podmienok ustanovených v článku 44 ods. 2 dohovoru.

A. S. a ďalší proti Maďarsku (č. 34883/17)

Sťažnosť oznámená maďarskej vláde 10. júla 2017.

Pozri vyššie v časti „Podmienky zaistenia“.

Právo na rešpektovane rodinného života

Popov proti Francúzsku (pozri vyššie v časti „Podmienky zaistenia“ a „Pozbavenie slobody“)

19. január 2012

Tento prípad sa týkal administratívneho zaistenia páru žiadateľov o azyl a ich dvoch detí na dva týždne až do ich odsunu. Sťažovatelia najmä tvrdili, že ich zaistenie nebolo nevyhnutným opatrením vo vzťahu k sledovanému cieľu, a že podmienky a trvanie ich zaistenia predstavovali neprimeraný zásah do ich práva na súkromný a rodinný život.

Súd rozhodol, že došlo k **porušeniu článku 8 Dohovoru** (právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života), pokiaľ ide o deti a ich rodičov. V prvom rade konštatoval, že zásah do rodinného života sťažovateľov z dôvodu ich dvojtyždňového zaistenia v centre bol v súlade s francúzskym kódexom upravujúcim vstup a pobyt cudzincov a právo na azyl a sledoval legitímny cieľ boja proti nelegálnemu prisťahovalectvu a predchádzania zločinnosti. S odkazom na široký konsenzus, najmä v medzinárodnom práve, že záujmy detí sú prvoradé vo všetkých rozhodnutiach, ktoré sa ich týkajú, Súd poznamenal, že Francúzsko bolo jednou z iba troch európskych krajín, ktoré systematicky zaisťujú maloletých so sprievodom.

V posudzovanom prípade, keďže neexistovalo konkrétne riziko útoku sťažovateľov, ich zaistenie nebolo odôvodnené naliehavou spoločenskou potrebou, najmä vzhľadom na to, že ich umiestnenie v hoteli v auguste 2007 nepredstavovalo žiaden problém. Avšak nezdá sa, že francúzske orgány hľadali iné riešenie ako zaistenie, alebo že urobili všetko, čo bolo v ich silách, aby sa príkaz na odsun vykonal čo najrýchlejšie.

Napokon, po pripomenutí, že v prípade *Muskhadzhiyeva a ďalší proti Belgicku* (pozri vyššie v časti „Podmienky zaistenia“ a „Právo na slobodu a bezpečnosť“) Súd podobnú sťažnosť zamietol, avšak vzhľadom na uvedené skutočnosti a nedávny vývoj judikatúry⁴ týkajúcej sa „najlepších záujmov dieťaťa“ v kontexte zaistenia maloletých migrantov, bol Súd toho názoru, že najlepšie záujmy dieťaťa vyžadujú nielen to, aby boli rodiny držané spolu, ale aj to, aby zaistenie rodín s malými deťmi bolo obmedzené. Za okolností sťažovateľov Súd konštatoval, že dvojtyždňové zaistenie v uzavretom zariadení bolo neprimerané sledovanému cieľu.

Pozri tiež: rozsudky v prípadoch **A. B. a ďalší proti Francúzsku** (č. 11593/12) a **R. K. a ďalší proti Francúzsku** (č. 68264/14) z 12. júla 2016; rozsudok vo veci **Bistieva a ďalší proti Poľsku** z 10. apríla 2018⁵.

A. M. a ďalší proti Francúzsku (č. 24587/12) (pozri vyššie v časti „Podmienky zaistenia“ a „Pozbavenie slobody“)

12. júl 2016

Tento prípad sa týkal administratívneho zaistenia dvoch maloletých detí, ktoré sprevádzali svoju matku v súvislosti s procesom deportácie.

Súd rozhodol, že **nedošlo k porušeniu článku 8 Dohovoru** (právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života) vo vzťahu k deťom a ich matke, konštatujúc, že neutrpeli neprimeraný zásah do ich práva na rešpektovanie rodinného života. Poznamenal najmä, že zaisťovacie opatrenie sledovalo legitímny cieľ boja proti nelegálnemu prisťahovalectvu

⁴ Pozri **Rahimi proti Grécku**, rozsudok z 5. apríla 2011

⁵ Tento rozsudok nadobudne právoplatnosť za podmienok stanovených v článku 44 ods. 2 (právoplatnosť rozsudkov) Európskeho dohovoru o ľudských právach.

a kontroly vstupu a pobytu cudzincov vo Francúzsku. Slúžilo okrem iného na ochranu národnej bezpečnosti, zákonnosti a hospodárstva krajiny a predchádzanie zločinnosti. V posudzovanom prípade bol Súd toho názoru, že zaistenie v trvaní celkovo osem dní sa nejaví neprimerané sledovanému cieľu.

Pozri tiež rozsudok, ktorý bol vyhlásený Súdom v ten istý deň vo veci **R. C. a V. C. proti Francúzsku** (č. 76491/14).

Prebiehajúce konania

Bilalova proti Poľsku (č. 23685/14)

Sťažnosť oznámená poľskej vláde 13. októbra 2014.

Pozri vyššie v časti „Podmienky zaistenia“.

Texty a dokumenty

Pozri najmä:

- [Príručku o európskom práve v oblasti azylu, hraníc a imigrácie](#), Agentúra Európskej únie pre základné práva / Európsky súd pre ľudské práva, 2013;
 - [webovú stránku](#) komisárky Rady Európy pre ľudské práva o tematickej práci "Migrácia";
 - [webovú stránku](#) osobitného zástupcu generálneho tajomníka Rady Európy pre migráciu a utečencov.
-

Preklad: Kancelária zástupcu Slovenskej republiky pred Európskym súdom pre ľudské práva

Zdroj: *Factsheet — Accompanied migrant minors in detention* [online]. Štrasburg : Európsky súd pre ľudské práva, 2019 [cit. 2020-03-26]. Dostupné na internete:

<[https://echr.coe.int/Documents/FS Accompanied migrant minors detention ENG.pdf](https://echr.coe.int/Documents/FS_Accompanied_migrant_minors_detention_ENG.pdf)>